

години подъ египетско иго, изядоха толкова камшици, като роби бѣха условени да правятъ тухли на своитѣ господари, а послѣ казватъ: ние сме свободни! Казва имъ Христосъ: „Който прави грѣхъ, дяволътъ му е баща“. Щомъ мислите така, тъй е. Ние трѣбва да съзнаемъ Истината, и да опрѣдѣлимъ нашитѣ отношения къмъ Бога. Тази умраза, това невѣрие, което се е създадо, всички тия отрицателни качества, които се образували у васъ, могатъ да се прѣмахнатъ. Тогава ще дойде благородното въ васъ, ще можете всички заедно да работите за Бога и нѣма какво да се лъжете. Азъ ще дойда на нивата ви да работя, отъ тамъ мога да дойда въ дома ви да помогна нѣщо и нищо нѣма да ви искамъ, даромъ ще работя. Това разбиране ще дойде, когато ние станемъ хора отъ съвсѣмъ друго естество, а не такова, каквото днесъ имаме. При сегашното си разбиране, при сегашния складъ на мисли, това не може да стане? Кога може да стане? Слѣдъ като се новородимъ. Павелъ казва: „Ние нѣма да умремъ, а ще се измѣнимъ“. Българитѣ казватъ: „Всѣки да бута въ своята кесия“. Добрѣ, и азъ съмъ съгласенъ съ тѣхъ, всѣки да бута въ своята кесия. Защо не? Прѣди всичко, всички хора не сж еднакво възпитани, не сж еднакво родени.

Христосъ казва: „Вѣрвайте въ Бога; вѣрвайте и въ мене!“ Подъ „мене“ Христосъ подразбира тия разумнитѣ братя, които съ своята мисль живѣятъ въ насъ. Забѣлѣжете слѣдния фактъ: когато трѣбва да извършишъ нѣщо много велико въ свѣта, всѣкога ще настане една вътрѣшна борба въ тебъ, ще дойдатъ разни видове мисли. Нѣкой